

Uitnodiging.

Onze leden worden hierdoor uitgenodigd tot het bijwonen van de feestelijke ledenvergadering/ uitreiking TT certificaten welke zal worden gehouden in:

Zalencentrum Gambora
Middelkampseweg 2
Gameren

Op maandag 30 november 2015
Aanvang 20.00 uur

Agenda:

1. Opening
2. Notulen vorige vergadering
3. Ingekomen stukken
4. Evaluatie TT 2015
5. Uitreiking certificaten
6. Gezellig samen zijn/ wat verder ter tafel komt
7. Sluiting

Namens de vereniging wordt een consumptie aangeboden.

Wij wensen u een prettige vergadering

Het bestuur

Notulen ledenvergadering 14 september 2015

Aanwezigen:

Anne van Tuijl, Coen van Tuijl, Jos Speijer + vader en broer, Cees van Tuijl, Bert van Lit, Dik Timmer, Gijs van Steenberg, Gerrie van Rump, Guus Hogerwerf, Karin Hogerwerf, Cor Bouman, Chris den Tek, Ton Koenen en Stef den Tek (16)

Afwezig met kennisgeving:

Jeroen Koenen (1)

Punt 1: Opening

De voorzitter opent om 20.06 uur de vergadering en heet een ieder van harte welkom op deze 2^e vergadering van dit jaar.

Punt2: Notulen vorige vergadering

De notulen worden zonder op- en/of aanmerkingen goedgekeurd en worden door de voorzitter en secretaris ondertekend.

Punt 3: Ingekomen stukken

- Vergunning verloting
- Brief van Bommelaktief
- Bondsstukken
- Vragen vanuit het district.

Punt 4: Komende TT

- Vanaf dit jaar gaan we werken met het nieuwe prijzenschema, dat we als leden de afgelopen periode hebben goedgekeurd.
- Dit jaar starten we met een nieuw vraagprogramma, waarin de hoofdgroepen structuur is weggelaten. We

- hebben nu alleen nog maar groepen. Wij als vereniging hebben een eigen samenstelling gemaakt van de groepen en dit gekoppeld aan het prijzenschema.
- Bert vraagt of er een kistkooi beschikbaar gesteld kan worden voor een lid, zodat hij een vogel extra kan inschrijven. Guus geeft aan dat hij die wel kan aanleveren.
 - Vanaf dit jaar zullen de er oorkondes worden uitgereikt aan onze leden, die hebben meegespeeld op onze tentoonstelling. Deze oorkondes komen in plaats van de geldprijzen en zullen worden uitgereikt op de novembervergadering.
 - Het IBAN-nummer is abusievelijk niet vermeld in het TT-reglement. Hierin staan nog het oude banknummer.
 - Bert vraagt of het mogelijk is om de catalogus gratis te maken voor het publiek. Gezien de kostprijs van de catalogus behoort dit op dit moment nog niet te de mogelijkheden.

Punt 5: Van de bestuurstafel

- Vrijwilligers
De vader van Jos Speijer meldt zich aan als vrijwilliger, net als Bert, Cees en Coen. Tevens geeft Karin aan dat ze gaat kijken of ze ook kan helpen.
- Ringenbestellen
De ringen voor de 2^e ronde kunnen nog tot 20 september besteld worden bij de ringencommissaris.
- TT seizoen 2015
Mocht je meedoen bij een andere grote show en in de prijzen vallen, geef dit dan even door aan de redactie van het clubinfo.

- Districtsvergadering

Op 8 oktober is er weer een districtsvergadering. Leden die dit graag een keer willen bijwonen kunnen zich melden bij de secretaris, zodat ze mee kunnen rijden.

Punt 6: Wat verder ter tafel komt

- Gijs heeft 2 grasparkieten meegebracht welke worden besproken.
- Karin heeft een mail gehad inzake de inschrijving voor de bondsshow. Dit is een mail voor de testomgeving van de aangepaste inschrijving, waaraan ook de leden van de ANBvV deel gaan nemen.
- Bert heeft veel jongen dood. Ze broeden wel, maar laten de jongen door gaan. Er wordt in de vergadering wat adviezen aangedragen, maar een oorzaak wordt niet geanalyseerd.

Punt 7: Rondvraag

- Bert; Heeft 3 nieuwe leden aangebracht en heeft hiervan de contributie bij zich.
- Karin; Weet iemand toevallig een grijze roodstaart pop.

Punt 8: Sluiting

De voorzitter sluit de vergadering om 22:13 uur en hoop een ieder te mogen begroeten op onze show.

T.J.H. Koenen
Vorzitter

S.M. den Tek
Secretaris

Voor een gezellige bijeenkomst

Waarbij de
deelnemerscertificaten
en de
clubprijzen
van de afgelopen vogelshow worden uitgereikt.

En dat alles

onder een genot van een hapje en een drankje.

Maandag 30 november 2015
aanvang 20.00 uur
Zalencentrum Gambora Gameren.

Alweer voorbij.

Ton Koenen.

Een vogelvereniging die een vogelshow organiseert voor zijn leden - en in ons geval ook voor gasten- kijkt altijd uit naar het moment dat er begonnen kan worden met het werk. Maar voor je het in de gaten hebt is de week alweer voorbij en is de vogelshow verleden tijd.

In ons geval zitten we vroeg in het seizoen en dan zijn er nog vele tentoonstellingen te bezoeken en daar maken onze leden best gebruik van. Dit is ook van belang, want je ziet weer eens andere vogels en dit kan je kijk op vogels alleen maar vergroten.

Een vogelshow komt niet zomaar uit de lucht vallen, dus zal er het nodige werk gedaan moeten worden. Bij ons wordt dit gedaan door het bestuur en een aantal vrijwilligers. Dit kan allemaal nog zo goed geregeld zijn maar er is één onderdeel wat niet te regisseren valt en dat zijn de inschrijvingen.

Inschrijvingen.

Vorige jaar hebben we als vereniging een dieptepunt bereikt daar waar het gaat om het aantal inschrijvingen. We hielden dat jaar voor de 25ste maal een nationale vogelshow en nog nooit hadden we zo weinig vogels op onze vogelshow gehad. Dit zijn feiten die je ongemerkt meeneemt naar de volgende vogelshow. Het enige wat je dan kunt is hopen dat er meer vogels komen.

Net als andere jaren kwam dit jaar de inschrijving ook weer erg stroef op gang. Is op zich te verklaren omdat de meeste mensen kort voor de inschrijving de vogels nog eens willen controleren. Hierdoor komen er in de laatste week van de inschrijving de meeste formulieren binnen. In die laatste week hebben we op woensdag gekeken wat er binnen was en wat er nog onderweg was. Toen werd al duidelijk dat het meer vogels zouden zijn dan een jaar geleden. Het zag er naar uit dat we de vierhonderd vogels zouden passeren. Uiteindelijk bleek bij de sluiting van de inschrijving dat we de vijfhonderd vogels voorbij zijn gegaan. Vergeleken met vorig jaar is dit een aanmerkelijke verbetering. We hadden namelijk ruim 28% meer vogels inschreven.

Op zich een mooi resultaat, maar graag zouden we weer terug gaan naar de aantallen van enkele jaren geleden.

Nieuw.

Dit jaar kregen we te maken met een nieuwe vraagprogramma dat weer voor vijf jaar is vastgesteld. Daarbij is er binnen de NBvV besloten om te gaan keuren volgens een nieuw keursysteem. Dit hadden we al aan zien komen en daarom hebben we tijdens een aantal bijeenkomsten gesproken over deze onderwerpen. Duidelijk was namelijk geworden dat dit nieuwe keursysteem vergaande gevolgen zou hebben voor ons klassement. Uit de gesprekken tussen de leden en het bestuur is naar voren gekomen dat we een en ander aan zouden gaan passen aan de omstandigheden die voor onze vereniging van toepassing zijn.

Zo hebben we afgesproken dat we een aantal clusters zouden maken die nimmer bij elkaar gevoegd zouden kunnen worden. In deze clusters zou ten allertijden een prijs vallen, mits aan de vastgestelde punten werd voldaan. In totaal hebben we zo vierendertig clusters vastgesteld en daar hebben we ook daadwerkelijk mee gewerkt. Op zich is dit goed bevallen, al moesten enkele zaken wel wat worden aangepast omdat met name de blinde lijsten voor de keurmeesters niet voldeden aan de wensen van de keurmeesters vereniging binnen onze bond. Deze willen dat bij de groepen eerst de stammen, dan de stellen en tenslotte de enkelingen vermeldt worden. Omdat wij zaken geclusterd hebben komt dit niet helemaal uit omdat er meerdere groepen binnen de cluster kunnen zitten en daardoor komen dan stammen verder op te staan. We hebben dit heel eenvoudig opgelost door de stammen en de stellen ieder een afzonderlijke letterkleur te geven en daarbij nog een verzamellijst van stammen en stellen te maken voor de keurmeesters. Dit laatste als extra stukje service aan de keurders.

Uiteraard hebben we na afloop van de keuring gevraagd naar de ervaringen van de keurmeesters met onze aanpak in deze. Zij vonden het een heel goede oplossing en ze hadden er totaal geen problemen mee gehad. Alles was voor hen heel duidelijk geweest.

Ten aanzien van het algemeen klassement hebben we met elkaar afgesproken dat de punten 93 en 94 niet worden geteld. Deze twee punten zijn voor de keurmeesters een instrument om te komen tot de

aanwijzing van prijswinnaar. Eigenlijk zijn dit dus bonuspunten. Deze punten gelden dan voor het algemeen klassement als vogels met 92 punten . Over onze redenering in deze zijn wel een aantal vragen gesteld maar die konden allen naar tevredenheid beantwoordt worden. Eigenlijk hebben we geen echte klachten van onze deelnemers ontvangen. Een oud deelnemer vond het nodig om wat opmerkingen te plaatsen en die hebben we keurig aangehoord en als kennisgeving ter harte genomen.

Tot slot van de vernieuwingen kunnen we melden dat binnen de vereniging ook besproken is om de onderlinge prijzen op een andere avond uit te reiken dan met de opening. De prijzen voor de onderlinge worden dan vermeld op een oorkonde die iedere deelnemer krijgt. Een uitnodiging voor deze avond vind u elders in dit blad.

Opbouw.

Alvorens de zaal in te kunnen richten is het van belang dat het materiaal in de zaal komt. Hiervoor krijgen we een kleine vrachtauto ter beschikking gesteld van een sponsor. Helaas was deze auto alleen op de maandagavond ter beschikking en dus moest er geregeld worden dat het materiaal op die avond gebracht kon worden. Met medewerking van de beheerder is dit gelukt, al waren we wel strikt aan tijd gebonden met het oog op de andere zalen, waar vergaderingen plaats zouden gaan vinden.

Op dinsdagmorgen is de bouwploeg aan de slag gegaan. Zij waren echter niet compleet omdat er ook mensen waren die geen medewerking kregen van hun werkgever en die konden dus geen vrij krijgen om mee op te bouwen. Dit betekende voor de bouwers dat er iets harder gelopen moest worden om op tijd klaar te zijn. Na vijf uur bouwen en met een behoorlijk natte rug konden de bouwers eindelijk hun uitgedroogde keel bevochtigen, waarna ze naar huis konden om de laatste zorg aan hun vogels te besteden.

Inbrengen.

Ondanks dat er tijden vermeld staan op de uitnodiging waren er ook weer dit jaar mensen die eerder kwamen om hun vogels te brengen. Op zich doen we daar niet moeilijk over, als de tafels maar bedekt zijn met papier om schade te voorkomen. Daardoor moesten de inzenders dit jaar even wachten, maar uiteindelijk is alles goed

gekomen. Het inbrengen is een onderdeel waar je niet veel invloed op uit kunt oefenen. Je kunt de tijden vaststellen en daartussen komen de mensen. Dit jaar hadden we het geluk dat de deelnemers geleidelijk hun vogels kwamen brengen. Hierdoor kregen we een rustige gestaagde stroom vogels die de zaal in moesten en op hun plaatst gezet moesten worden. Sommige zag je denken “hoe was het ook al weer”, maar dat kwartje viel snel en alles verliep op rolletjes.

Keurdag.

De keurdag is er een die veel vraagt van de mensen. Vaak is dit voor een aantal ook een heel lange dag, maar dat is niet erg als je terug kunt kijken op een geslaagde dag.

Voor de dagelijks bestuursleden van onze vereniging begint deze dag tussen half acht en kwart voor acht, om een en ander nog eens te controleren zodat er niets fout kan gaan of vast kan lopen met het oog op de keuring.

Als vereniging hadden we voldoende mensen om de vogels voor te dragen en om de administratie af te handelen. Zodoende konden de zeven keurmeesters hun werk goed doen. Gezien het aantal inschrijvingen hebben we voor die dag een extra keurmeester parkieten moeten laten komen en hebben we een kanarie keurmeester af moeten bellen. De keuring is naar volle tevredenheid verlopen en na afloop gaven de keurmeesters aan dat ze het goed naar hun zin hadden gehad. De laatste keurmeesters leverden hun laatste keurbriefjes om half vier in.

In de zaal werd begonnen met het afbreken van de keurtafels en deze werden gelijk naar het magazijn gebracht omdat we die dan toch niet meer nodig hebben. Steeds meer medewerkers verlaten dan het gebouw en zodoende komt er steeds meer rust in de tent. Voor de vogels is dit dan ook het sein om hun mooiste lied ten gehore te brengen. Op zo'n moment is het echt genieten. Daar is overigens niet lang tijd voor want het dagelijks bestuur moet dan snel verder met de administratie, met de controle van alles en met het maken van de catalogus. Zij hebben dan nog enkele uren werk. Moe, maar zeer voldaan, verlieten zij rond negen uur het gebouw in de wetenschap dat alles weer tot in de puntje geregeld was.

Openingsdag.

Op de openingsdag wordt zoals gebruikelijk altijd de zaal op orde gebracht. Dit omdat we vinden dat het een show moet zijn omdat daarin de vogels het best tot hun recht kunnen komen. Dit is niet alleen in het belang van de deelnemers met hun vogels maar ook voor de hobby in zijn algemeenheid.

De laatste jaren kregen we van een sponsor de nodige kalebassen echter was dit jaar alles al door hem verkocht. Dus moesten we andere materialen gebruiken om de zaal aan te kleden. Ook dat is weer gelukt en om acht uur konden de inzenders welkom worden geheten. Tijdens de opening is er ook nog enige uitleg gegeven met betrekking tot het algemeen klassement en de indeling in clusters. Voordat de prijzen werden uitgereikt werden vader en zoon Timmer in het zonnetje gezet omdat ze vijftwintig jaar lid zijn van onze vereniging. Na een korte en bondige openingsceremonie konden de inzenders uitgenodigd worden om een kijkje te nemen in de zaal. Gedurende de openingsavond zijn er in totaal ongeveer honderd mensen – inzenders en bezoekers- geweest.

Bejaarden.

Op vrijdagmiddag hebben we een afspraak van een jaar eerder ingelost. Toen was er namelijk een afspraak met de bewoners van het Slotshof in Gameren dat zij een bezoek zouden brengen aan onze vogelshow. Door droeve omstandigheden is dat toen niet doorgedaan. Dit jaar zijn de bejaarden die daar wonen wel op onze show geweest. Na ontvangst met een kop koffie/thee met wat lekkers erbij en een welkomstwoordje zijn deze mensen met hun begeleiders de zaal ingegaan. Van onze vereniging waren er diverse mensen aanwezig om de vragen te beantwoorden. De oudjes waren heel enthousiast en een enkeling had niet verwacht dat er zoveel mooie vogels te zien waren. Voordat ze weer huiswaarts keerden werd eerst massaal een bezoek gebracht aan onze Bonte Boer stand en menig prijs werd daar door hen getrokken. Bij het vertrek van deze gasten werden we bedankt voor de prettige middag die wij deze bejaarden bezorgt hebben. Met een heel goed gevoel hebben we dan ook afscheid genomen van hen. Deze middag waren er veertien bejaarden en vier begeleiders.

Als vereniging kunnen we terugkijken op een geslaagd bezoek.

Sjors

In de eerste helft van dit jaar hebben we kennisgenomen van het project Sjors. Dit is een initiatief van de gemeente Zaltbommel met als doel kinderen van de lagere school meer te laten doen aan sport of culturele bezigheden. Als vereniging kon men zich aanmelden en dan kon men geplaatst worden in het boekje dat hiervan werd uitgegeven en dat aan de kinderen beschikbaar gesteld werd. Voorwaarde was wel dat er iets concreets aan de jeugd werd aangeboden. Wij als vereniging hebben ons opgegeven met als aanbod dat we een en ander konden laten zien van een vogel, waarbij het zou gaan van ei tot kampioen.

Na de uitkomst van het boekje hebben zich gelijk vijf kinderen spontaan aangemeld en later is er daar één vanaf gevallen. Op de dag zelf is er nog één bijgekomen, dus in totaal hebben zich vijf kinderen aangemeld. Deze dag bleek dat er nog eens vijf aansloten en met de ouders erbij was het een heel gezelschap.

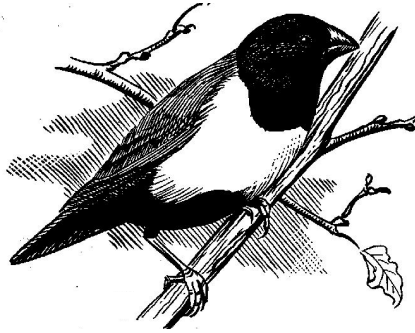
Als vereniging hebben we ons jongste bestuurslid ingezet om het verhaal duidelijk te maken en om de jeugd rond te leiden in de zaal. Hij slaagde er in om de afgesproken tijd te overschrijden en daarbij steeds de aandacht van de kinderen te hebben en te houden. Na de afsluiting van het geheel zijn de meeste kinderen, samen met hun ouders, nog geruime tijd naar de vogels blijven kijken. Bij enkelen is kennelijk het vogelvlammetje wat gaan branden, want die gingen weg met de opmerking “tot volgend jaar”. Wat dit experiment betreft kijken we met veel voldoening terug en het is zeker voor herhaling vatbaar.

Op de vrijdag zijn er in totaal ongeveer honderdzestig mensen geweest.

Tot slot.

De zaterdagochtend is zeer rustig verlopen met een bezoek van ongeveer vijftig mensen. In de middaguren werd het weer wat drukker maar dat is logisch omdat de inzenders hun vogels dan weer op komen halen. Het uitkooien van de vogels verliep voorspoedig en toen kon er begonnen worden met het afbouwen van de zaal. Voor het zover was vroeg onze materiaalman de aanwezigen wel om hun verstand te gebruiken, dit om ongelukken te voorkomen. Uiteindelijk verliep het uitkooien op rolletjes en kon het materiaal weer naar het

magazijn om het daar weer voor een jaar op te slaan. Rond half acht stond alles weer op zijn plaats en was het voorbij.

Blauwfazantjes

Doordat de blauwfazantjes voorkomen in diverse delen van Afrika, komen er met name bij de mannetjes verschillen voor. Het betreft hier onder andere verschillen in grootte, vorm en bevedering. Zo onderscheiden we:

- A. Het Blauwfazantje (*Estrilda tr. troglodytes*)
- B. Het Angola blauwfazantje (*Uraeginthus a. angolensis*)
- C. Het Blauwkap blauwfazantje (*Uraeginthus c. cyanocephalus*)

A. Blauwfazantje

De herkomst van dit blauwfazantje is West-Afrika, Senegal, Guinea, Ghana en Nigeria. Het blauwfazantje wordt ca. 12 cm. groot. Met betrekking tot de aanschaf zijn het geen dure vogels daarom ook komen ze veelvuldig voor in de volièren. Daaruit zou men kunnen afleiden dat het sterke vogels zijn. Dat is echter niet waar men moet er erg voorzichtig mee omgaan.

De geslachten zijn goed te onderscheiden. De mannetjes hebben namelijk een rode wangvlek, iets wat bij de popjes ontbreekt. Het

zijn verdraagzame vogels die gerust met andere soorten kunnen worden gehouden.

Het menu bestaat onder andere uit een gemengd tropisch zaad met wat extra millet, eventueel oud wittebrood (voorweken) en groenvoer.

Daar het van nature insecteneters zijn mogen insecten en ander dierlijk voedsel, zoals bijvoorbeeld meelwormen, beslist niet in het menu ontbreken.

In een ruime kweekkooi of volière gaan ze vaak wel over tot broeden. Ze bouwen hun nest graag in struiken en planten, waarbij hun voorkeur uitgaat naar doornstruiken. Als nestmateriaal gebruiken ze allerlei grashalmpjes en droog mos.

Het legsel bestaat veelal uit 4 tot 6 eitjes die circa 13 dagen worden bebroed. Bij de opfok van de jongen is alleen dan succes te verwachten als de ouders de beschikking hebben over dierlijk voedsel zoals boven beschreven en ze aan het opfokvoer zijn gewend voor de broedtijd begint. Naast het levend voer brengen de blauwfazantjes hun jongen ook groot met geweekt brood (denk om bederf!!!), gekiemde zaden en groenvoer. Ze hebben grote behoefte aan mineralen, die dan ook niet vergeten mogen worden. De jongen verlaten na circa 3 weken het nest en kunnen zich na 5 weken zelf redden.

B. Angola blauwfazantje

De verzorging van het Angola blauwfazantje is feitelijk gelijk aan die van het Blauwfazantje. Hoewel gezegd wordt dat ze wat sterker zijn dan de andere blauwfazantjes, moet men er toch voorzichtig mee omgaan. Beide geslachten zijn goed te onderscheiden doordat het blauw van het popje niet zo intensief is als van het mannetje. Ze lijkt dan ook op het popje van het Blauwfazantje. Leuk om te vermelden is dat het mannetje een melodieuze liedje bezit die het popje niet ten gehoor kan brengen. 's Winters kan men beter het zekere voor het onzekere nemen door ze binnen te houden. Een verblijf waar tenminste een temperatuur heerst van 10 C geeft de minste risico. Voor wat betreft het menu verwijst ik naar de voorgaande soort. Als

extra kan men wat witzaad, maanzaad en negerzaad verstrekken. Ook eten ze graag jong groen en men kan daartoe wat zaad in de volièrè strooien om te laten ontkiemen. Bovendien eten ze, wanneer ze in de buitenvolièrè worden gehouden, allerhande insecten die ze in de volièrè zelf wel zullen zoeken.

Indien rekening wordt gehouden met hun behoefte aan warmte bestaat een goede kans dat ze overgaan tot broeden. Ze maken hun nestjes in nestkastjes en gebruiken als materiaal onder andere droog gras en mos.

Het popje legt 3 tot 5 eitjes die ze circa 12 dagen bebroed. De jongen zullen niet groot gebracht worden indien de ouders niet kunnen beschikken over allerlei levend voer zoals meelwormen, insecten e.d. Tevens dient opfokvoer, gekiemde zaden en groenvoer verstrekt te worden.

De jongen verlaten na circa 18 dagen het nest en zijn met 4 weken zelfstandig.

C. Blauwkop blauwfazantje

Het blauwkop blauwfazantje is de sterkste van de serie blauwfazantjes. Dit vogeltje is zeer goed te houden en zeker aan te raden voor pasbeginnende liefhebbers. Ze kunnen heel goed gehouden worden met soorten zoals bijvoorbeeld Zilverbekjes, Nonnetjes, Edelzangers en Loodbekjes.

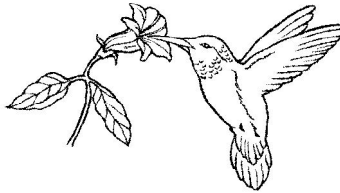
Het popje verschilt van het mannetje doordat ze minder blauw aan het kopje is en in het geheel wat matter van kleur.

Een goed beplante volièrè is als huisvesting het beste. In de winter verlangen ze een matig verwarmd verblijf.

Voor wat betreft de voeding kan verwezen worden naar de twee voorgaande soorten.

Broedresultaten zijn te verwachten in een goed beplante en van groene takken voorziene volièrè. De nestbouw van deze soort heeft niet veel te betekenen, het liefst bouwen ze het nest in lage struiken, maar ook wel in hier en daar opgehangen nestkastjes. Als nestmateriaal gebruiken ze droog gras en mos. Bij het uitoefenen van nestcontrole bestaat de kans dat ze hun nest in de steek laten. Het legsel bestaat meestal uit 3 tot 5 eitjes die gedurende circa 12 dagen worden bebroed.

Ze voeren hun jongen met allerlei insecten die ze grotendeels zelf in de volière zullen opscharrelen. Natuurlijk geldt ook hier dat we meelwormen dienen te verstrekken. Geef ook wat opfokvoer waardoorheen sporenelementen moeten worden gemengd. Verder kan geweekt brood en groenvoer verstrekt worden. De jongen zullen na circa 17 dagen het nest verlaten en zijn met 4 weken zelfstandig. De eerste tijd zijn ze vaak nogal schrikachtig. Dus een voorzichtige benadering is geboden.

De Barraband parkiet.

De Barraband parkiet of *Polytelis swainsonii*, zoals zijn wetenschappelijke naam luidt, behoort zeker tot één van de mooiste Australische parkieten. Vooral de kenmerkende gele kop van de man die scherp wordt afgescheiden door een scharlakenrode band maakt deze vogel tot een plaatje in elke volière. De geslachtsnaam *Polytelis* dat “prachtig” betekent, is dan ook met recht gekozen voor deze wonderschone vogels.

Geschiedenis

De Barraband parkiet werd voor het eerst ontdekt in 1826. De vogels werden aan de oevers van de Murrumbidgee rivier in Nieuw Zuid Wales opgemerkt door de leden van een expeditie. Eénenveertig jaar later in 1867 werden de eerste Barraband parkieten in Europa ingevoerd. De eerste kweekresultaten met de Barraband parkiet werden behaald in 1881.

Verspreidingsgebied

De Barraband parkiet kwam oorspronkelijk voor in Nieuw Zuid

Wales, Victoria en Zuid-Australië. In de loop van de tijd is hun aantal echter drastisch gedaald. Heden ten dage schijnen ze alleen nog voor te komen in een beperkt gebied rond de Murray rivier op de grens van Victoria en Nieuw Zuid Wales. Rondom deze rivier leven ze op open graslanden waarin verspreid bomen en struikgewas voor komen. In dit gebied kunnen de vogels in kleine maar ook wel in grote groepen worden waargenomen. Grotere groepen bestaan veelal uit zowel volwassen als jonge vogels. Barraband parkieten voeren zich in hoofdzaak met gras- en onkruidzaden, knoppen en bloesems van bomen en struiken alsmede vruchten, bessen en noten. In hun natuurlijke leefomgeving broeden ze van september tot december. Meestal broeden ze in hooggelegen nestholten van eucalyptusbomen.

Geslachtsverschil

Man en pop zijn gemakkelijk van elkaar te onderscheiden omdat er een duidelijk uiterlijk verschil bestaat. Dit verschil zit hem voornamelijk in de kleuren van de kop. Terwijl de kop van de man overwegend geel gekleurd is met een, ter hoogte van de keel, scharlakenrode band is de kop van de pop overwegend groen tot blauwgroen gekleurd. Andere verschillen tussen man en pop zijn het voorkomen van rode veertjes aan de dijnen van de pop en het verschil in ogen. De man heeft een oranje-gele iris terwijl deze bij de pop bruin is.

Eigen kweekervaringen

In het voorjaar van 2000 kwam ik via een bevriende vogelkweker in het bezit van een stel jonge Barraband parkieten. Hoewel hij in eerste instantie zelf met de vogels had willen kweken verkocht hij, door ruimtegebrek, deze vogels aan mij. Beide vogels waren fors gebouwd hetgeen mij, als (postuur)kweker van 'engelse' grasparkieten zeer aansprak.

Beide vogels werden gehuisvest in één van de 10 vluchten van mijn volière.

Beide vogels konden het prima vinden in hun nieuwe onderkomen van 3.00 m. lang, 1.00 m. breed, 2.00 m. hoog en aangrenzend nachthok van 0.85 m. hoog, 1.10 m. breed en 0.75 m. diep.

In maart 2000 kregen ze van mij een broedblok met een afmeting van 25 x 25 x 52 (lxbxh) met een invlieggat van 6 cm..

Op 17 april van dat jaar zag ik de man voor het eerst de pop voeren en een maand later op 15 mei zag ik beide vogels voor het eerst paren. Naar mate de tijd vorderde werden de paringen steeds veelvuldiger totdat op 5 juni het 1e ei in het nestblok lag.

Toen ik op 9 juni nestcontrole uitvoerde zag ik tot mijn teleurstelling helemaal geen eieren in het nestblok meer liggen. Nader onderzoek wees echter uit dat het 1e ei 'verstopt' lag onder de dikke laag turfmoalm in het blok. Ik besloot om het ei te laten liggen en een groot deel van de turfmoalm uit het nestblok te halen. Ik liet ongeveer een laag van 3 cm. liggen. Waarom de pop met leggen was gestopt was en blijft voor mij een raadsel. Misschien dat de oorzaak gezocht moet worden in het feit dat het hier haar eerste legsel betrof.

Op 13 juni, 8 dagen na het leggen van het 1e ei, viel het me op dat de pop zodra ik ook maar in de buurt van de volière kwam direct in het nestblok dook. Ik kreeg goede hoop dat ze opnieuw was begonnen met leggen. Toen ik op 14 juni nestcontrole uitvoerde werd dit vermoeden bevestigd, er lagen 3 eitjes in het nestblok. Vanaf deze tijd kwam de pop nog maar zelden uit het nestblok. Toen ik op 18 juni opnieuw nestcontrole uitvoerde bleken er 4 eitjes te liggen waarvan er in ieder geval 1 bevrucht was! Omdat de pop bij nestcontrole nogal wild van de eitjes ging besloot ik de eerste tijd geen nestcontrole meer uit te voeren. Pas op 26 juni durfde ik het aan om de overige eitjes te schouwen. Alle eitjes bleken bevrucht.

Op 6 juli voerde ik opnieuw nestcontrole uit omdat ik veronderstelde dat er jongen moesten liggen. Er bleken 2 van de 4 eitjes te zijn uitgekomen maar tot mijn grote teleurstelling bleken de pas uitgekomen jongen dood in het nestblok te liggen. De andere 2 eitjes kwamen om de dag uit maar ook deze jongen bleken helaas niet levensvatbaar.

Een vraag die me vanaf dat moment niet meer met rust liet was: 'Waarom was geen van de jongen levensvatbaar?'. Ik weet niet waarom, maar op zekere dag kreeg ik ineens de ingeving: 'het zal toch geen familie van elkaar zijn?' Tot aan dat moment had ik nog nooit de ringen van beide vogels gecontroleerd. Mijn vermoeden werd bij het uitvangen van de vogels al snel bewaarheid. Beide vogels droegen hetzelfde kweeknummer, waren van hetzelfde jaar (1999) en beide nummers volgden op elkaar. Het kon dus niet

missen, beide vogels waren broer en zus.

Wie kon ik dit kwalijk nemen? De (bevriende) kweker waar ik de vogels van had gekocht kon ik niets kwalijk nemen. Hij had beide vogels als onverwant stel gekocht en de vogels ter goede trouw aan mij doorverkocht.

U zult begrijpen dat ik van bovenstaande veel geleerd heb. Ik kan dan ook niet anders dan aan iedere vogelliefhebber adviseren om bij aanschaf van een broedstel altijd de ringnummers van de vogels te controleren!

Vanaf dat moment was het voor mij zaak om één van beide vogels om te ruilen teneinde een onverwant broedstel samen te stellen. Gelukkig bleek een kweker in Zuidlaren bereid zijn Barraband man te ruilen tegen die van mij. De ruil vond plaats in oktober van 2000. Het omparen van de man verliep allesbehalve gladjes. In het begin hadden beide vogels alleen maar ruzie en zaten ze meestal op verschillende zitstokken in de vlucht. Pas zo rond februari 2001 zaten beide vogels ook regelmatig op dezelfde zitstok in de volièrre. Vanaf deze tijd kende de verhouding tussen beide vogels pieken en dalen. Dan weer zochten beide vogels toenadering tot elkaar dan weer hadden ze de grootste ruzie. Mijn hoop op een succesvol broedseizoen kende min of meer hetzelfde verloop, dan weer had ik hoop en dan weer was er grote wanhoop!

Op 22 april zag ik voor het eerst dat de man de pop voerde. Hierna volgde een periode waarin de pop de gehele dag door bedelde om voedsel bij de man. In tegenstelling tot de eerste man, die haar geduldig de hele dag door voerde, voerde deze man de pop maar mondjesmaat. Wekenlang bleef de pop haar rauw, krassend bedelgeluid ten gehore brengen. Steeds wanneer de man haar wel even voerde ging ze daarop in paarhouding zitten. De man schonk hier echter vrijwel geen aandacht aan. Hij was dan ook duidelijk nog niet broedrijp.

Op 5 mei nam ik voor het eerst een (kortdurende) poging tot paren waar. Het duurde nog tot 1 juni alvorens ik (eindelijk) een langdurige paring kon waarnemen. Het paren tussen beide vogels is trouwens een prachtig ritueel die als volgt in zijn werk gaat.

Alvorens het tot een paring komt zit de pop minutenlang in paarhouding op een zitstok met de man naast zich. De man vliegt

gedurende deze minuten regelmatig weg om vervolgens weer snel (naast haar) terug te keren. Gedurende de tijd dat de pop de paarhouding aanneemt produceert ze voortdurend bedelgeluiden. Op een gegeven moment klimt de man op de rug van de pop om er vervolgens weer snel af te springen. Nadat dit zich enige malen heeft herhaald volgt de feitelijke paring tussen beide vogels. De duur van de paring bedraagt ongeveer 2 minuten. Nadat de paring heeft plaatsgevonden blijft de man nog ongeveer 30 seconden hoog op de poten (alsof hij zich uitstrekt) en met opgerichte staart zitten. Het ritueel wordt vervolgens afgesloten met het voeren van de pop door de man.

Vanaf 11 juni verbleef de pop langdurig in het nestblok en toen ik de volgende dag het nestblok inspecteerde bleek het 1e ei te zijn gelegd. In totaal werden er 4 eieren door de pop gelegd. Het leggen van de eieren gebeurt net als bij bijna alle kromsnavels om de dag. Op 24 juni bleek bij het schouwen van de eieren dat ze allemaal bevrucht waren. Op 5 juli, 23 dagen nadat het 1e ei gelegd was, lagen er 2 jongen in het nestblok. Op 6 en 8 juli gevolgd door het 3e en 4e jong. Bij alle nestcontroles die ik hierna uitvoerde viel het me op dat de jongen vaak met een (barstensvolle) krop in het nestblok lagen. Na 7 dagen werden de beide eerste jongen geringd, 2 dagen later schoof ik bij het 3e en 4e jong een 6 mm. ring om de poot. De jongen groeiden voorspoedig en op 13 augustus, 39 dagen na het uitkomen, vloog het 1e jong uit, enkele dagen later gevolgd door nummer 2, 3 en 4.

Opvallend vond ik het dat de jongen nadat ze uitgevlogen waren alleen nog door de man werden gevoerd. De jongen bedelden trouwens ook nooit bij de pop om voedsel maar altijd bij de man. Op het moment dat ik dit artikel schrijf is het 25 dagen na het uitvliegen van het eerste jong en dagelijks is het nog steeds een behoorlijk kabaal als ze door de man gevoerd worden. Een prachtig gezicht 4 van die mooie grote Barraband jongen die allemaal tegelijk gevoerd willen worden door de man. Inmiddels eten de jongen ook zelf al behoorlijk van het aangeboden voedsel. Wat dat betreft staan ze op de rand van zelfstandigheid.

Alle jongen lijken op de pop. Tussen de jongen onderling is uiterlijk vrijwel geen verschil waar te nemen of het moet al het blauw in het

masker zijn dat bij 2 van de 4 jongen iets intensiever lijkt. Wat betreft de geslachten van de jongen zal ik geduld moeten hebben. Over het algemeen duurt het ongeveer een jaar alvorens de mannen van de poppen zijn te onderscheiden.

De voeding

De voeding van mijn Barraband parkieten bestaat uit een zaadmengsel voor grote parkieten van 'van Himbergen'.

Naast dit zaadmengsel krijgen de vogels elke dag een mengsel van kiemzaad en eivoer. De verhouding tussen het zaad en kiemzaad/eivoer-mengsel is 1 op 1. Twee keer per week meng ik , ondanks dat de vogels er ook vrij over kunnen beschikken, scherpe maagkiezel en oesterschelpengrit door het kiemzaad.

Natuurlijk krijgen de vogels ook regelmatig fruit en groenvoer. Ook verstrek ik 2 keer per week een snee witbrood. Vooral als er jongen zijn eten ze hier graag van.

De vogels, ook de jongen, doen het op deze voeding prima. Oh ja, regelmatig ga ik in de zomer op zoek naar (onbespoten) gras- en onkruidzaden. Deze worden met een heggenschaar geknipt en in grote bossen neergehangen in de volière. Het is een genot om te zien hoeveel plezier je hier de vogels mee doet.

Heeft u mooie resultaten behaald op een vogelshow, laat dit dan even aan de redactie weten. Zij kunnen dan de resultaten in ons blad vermelden.

Hopelijk zien we elkaar bij de feestelijke uitreiking van de onderlinge prijzen, maar mocht dit niet zo zijn dan wensen wij jullie:

*Heel fijne feestdagen en een
voorspoedig begin van 2016*